

Kedves Testvérek!

Egy személyes történettel kezdem Tádé testvérem búcsúztatóját.

Tádé, *Tarnai Imre* halála után azzal állt elélem, hogy „sokáig *Bulányi Gyurka bácsi* volt a lelki-atyám, de meghalt. Akkor kértem meg Imrét, hogy ő legyen a gyóntatóm, de ő is meghalt. Gondolkodtam, aztán most téged kérnék meg, hogy te legyél...” Mire én: „Tádé, azt akarsz, hogy én is meghaljak?” ...

Erre most ő halt meg! Jól van ez így?!

Mindezt magyarázatként említem, hogy megmagyarázzam miért állított Bea ide elétek. Pedig ahogy végignézek rajtatok, Ti biztosan jobban tudnátok búcsúztatni Őt. Gromon Bandi azt írta Tádé halálhírére: **”Hát ez szíven ütött!”** Mi itt mind szíven ütöttek vagyunk. Kik is?

1. Gyászjelentés

Tádé előre megírta a maga gyászjelentését, csak a dátumokat hagyta a Családra. Nemrég megmutatta nekem kajánul: **„Mit szólsz? Jó lesz?”** Mit mondhattam, a gyászolók közt ott van mindenki, aki számít. És az, aki számít az a családon, csoporton, Bokron kívül egy könyvkiadó, egy művészársaság, aztán az alkoholbetegek, mozgássérültek, lelki segélyszolgálat, karitás csoport, végül egy szelíd rend és egy kemény egyház, mely őt laicizálta.

Nekem egy názáreti hóbortos ember jut eszembe, aki annak idején országos jelentőségű lett azoknak, akik szerették, akik segítségre szorultak, és szálla azok szemében, akik nem igazán szerették. Ezt a hóbortos embert **Jézusnak** hívták!

2. Ki volt Tádé?

Sokan nem tudják, de mi tudjuk ki volt Tádé. Szerelmes férj, gyermekeiért rajongó apa, hegedűművész, író, tudós, felfedező, színész, ezen kívül csodatévő és gyógyító. Nagy nevető és nevetető, aki életét úgy ítélte meg, hogy **„vidáman kanyargó élet”**. Ezért az életért halála után mi is hálát adhatunk.

De nehogy a levegőbe beszéljek, hadd tegyek egy-egy utalást.

Istenszerelme Jézushoz hasonló. Hallhattátok, amikor az ő mennyei Apácskájáról beszélt. De ezen túl, amit egész életével bizonyított.

Szerelmes férj, aki utolsó éveiben azon kesergett, hogy ő milyen nagy terhet jelent Beának, akinek orvosi praxisa miatt amúgy is annyi gondja-baja van a sok beteg emberrel.

Gyermekeiért rajongott. Aggódó, bízó szeretettel nézte fejlődésüket. Mindhárman klassz felnőttek lettek. Nem csoda! Már gyerekkorukban sajátos módszerrel nevelte őket az apjuk. Például, amikor a járda szélén álltak, arra biztatta őket, hogy lépjenek csak le a járdáról és menjenek át a piros jelzésen. Gyerekei rászóltak: **„No, de apa, miket beszélsz?!”** Így is lehet nevelni!

Zeneszeretőként örült Ágota hangjának, **nevelőként** Agapé óvónői sikerének, és a leendő Lukács doktornak, aki az evangéliumot szerző Lukács doktorról kapta a nevét.

Tádé író próféta volt. Elmékedései, előadásai, kéziratban kész 300 oldalas etikai gyűjteménye (Etika V.) és a többi kérdésekkel feldolgozott szentírás magyarázatai a bizonyítékok erre.

A híres „négyes fogata” az erénypárokról pedig egy igazi felfedezőnek a találmánya.

Színész is volt, aki úgy mondta el **Kossuth** híres beszédét, hogy egy-egy asztal is összetört a végén. Vagy aki a Bokor 50. évfordulóján a **„Bokorirtás”** darabban Ratzinger bíborost (később XVI. Benedek pápa) játszotta.

Csodatévő is volt, abban az értelemben, hogy alkoholbetegeket és drogosokat gyógyított az alkoholmentő szolgálatban. Az utóbbiak szolgálatában a szénásszekérről lefordulva kezeit is összetörte. Mindezt zokszó nélkül viccelődve mesélte.

Van még egy szerep, amit ki sem merek mondani.

3. Udvari bolond?

Sokak számára Tádé egy komolytalan, bolondos figura volt, akit nem kell komolyan venni.

Mi, akik itt vagyunk, tudjuk, hogy valóban **bolond** volt: az ő Atyácskájának bolondja, felesége, gyermekei bolondja, a szegények, üldözöttek bolondja, de **udvari bolond** is, aki nevetve vágja akár a mi arcunkba is az evangéliumi igazat.

Az **udvari bolondok** az ókortól kezdődően olyan személyek voltak, akik a nagyurak udvaraiban tréfálkozva mondták ki az igazságot, sokszor életüket is kockáztatva.

Emlékszem, a **diktatúra** alatt a hatalmi nagyurak világában tüntetően reverendában járt az utcán. Miközben a hierarchia áthelyezésekkel büntette őt is.

Aztán évekig volt kazánfűtő, szerelő, bérelszámoló a BOY szolgálatnál.

Hát így festett az ő **„vidáman kanyargó élete”**.

A **rendszer váltás** után szinte semmi sem változott. Egyik hatalomnak sem tetszenek az udvari bolondok. Tádé viselte továbbra is a perifériára szorított Bokor bélyegét, de megkapta a megértő paptestvérek és az ökumené révén sokak baráti szeretetét, és a tevékenységének utat engedő lehetőségeket.

Udvari bolondként végső kiáltással a világ porondján és a Bokorban is, haláláig szenvedélyesen kiállt az üldözöttek és menekültek (migránsok) mellett, Jézus szavait idézve: **„Éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok. idegen voltam és befogadtatok...”** (Mt 25,35)

-- **Tádé, testvérem és barátom**, ennyit tudtam elmondani mások helyett is. Érted hálát adva kérjük, hogy az olvasmányban említett sátrád lebomlása után, Jézus ígérete szerint, a Te mennyei Atyácskád nyissa meg Neked házának kapuját, mondván:

„Hűséges és derék szolgáló, mivel a kicsiben hű voltál, sokat bízok reád, menj be Atyád örömébe!” (Mt 25,23)

[Kovács László]